

МОЛИТВА ПЕРЕД ІСПИТОМ СОВІСТИ

Вселаскавий і преблагий Господи! Ти не хочеш смерті грішника, але хочеш, щоб він повернувся до тебе і жив. Ти завжди готовий простити грішникові і прийняти його розкаяного до своєї ласки. І я, грішний, хочу відкрити перед Тобою своє серце.

Як блудний син, обтяжений всякими гріхами, приходжу покірно і з повним жалем до найліпшого Отця, і прошу: "Отче, милостивий будь мені, грішному. Я згрішив, Господи, перед тобою, і негідний зватися сином твоїм (дочкою твоєю). Согрешив я, Господи, прийми мене, що каюся". Подай мені, Господи, свою ласку, просвіти мій розум, щоб я бачив мої гріхи; розбуди в серці правдивий жаль і допоможи мені щиро висповідатися.

Духу Святий, пошли мені благодать з висот і просвіти мій розум, щоб я всі мої гріхи спізнав. Поруш моє серце, щоб я щиро жалував за них і укріпи мою волю, щоб я своє життя направив і самотньо тобі, Богу небесному, служив.

Пресвятая Богородице, змилосердися надо мною і випроси мені правдиве розкаяння.

П'ЯТЬ УМОВ ДОБРОЇ СПОВІДІ

1 Іспит совісті. Совість є Божим голосом у кожній душі. Чиста совість не є плодом лише наших зусиль, але плодом нашої співпраці з безмежним Божим милосердям.

2 Жаль за гріхи. Щирий жаль є тоді, коли ми жалуємо за наші гріхи не зі страху перед карою, а з любові до Бога, що ми гріхами тяжко образили Його.

3 Постанова поправи життя. Покаяння є переосмисленням нашого життя, поверненням до Бога, припиненням гріха, відразою до поганих вчинків. Воно містить бажання і постанову змінити своє життя в надії на Боже милосердя і довірі до помочі Його благодаті.

Це повернення супроводжує біль і самотній смуток, який Отці назвали скорботою духа, жалем серця.

4 Сповідь. Сповідь це особиста зустріч милосердного Бога з грішником, що просить вибачення. Тому грішник щиро-сердечно визнає всі свої гріхи нічого не приховуючи, бо інакше сповідь є неважною.

5 Покута. Покута не є відшкодуванням за гріхи правді Божій, не є жертвою, не є викупом, але вона є духовними ліками, необхідними для виправлення життя того, хто кається, для гоєння моральних недуг і запобігання гріхам, бо Ісус Христос – наш Спаситель та Ізбавитель, взяв на себе гріхи світу.

Після сповіді маємо прийняти Ісуса Христа у Таїнстві Євхаристії (Святе Причасття) в часі Божественної Літургії.

ЖИВА ПАРАФІЯ –
МІСЦЕ ЗУСТРІЧІ З ЖИВИМ ХРИСТОМ

<http://ugcc.org.ua/>

Українська Греко-Католицька Церква
Комісія з питань евангелізації
Комісія у справах мирян УГКЦ

СВЯТЕ ТАЇНСТВО ПОКАЯННЯ (СПОВІДІ)

Святу Тайну сповіді встановив Ісус Христос після свого воскресіння, кажучи до апостолів, а через них до їхніх послідовників: "Прийміть Духа Святого. Кому відпустите гріхи – відпустяться їм, кому ж затримаєте – затримаються" (Ів. 20, 22-23).

У сповіді, Тайні покаяння (примирення), відбувається відновлення зв'язку з Богом, який людина втрачає через вчинені нею гріхи. Для більшості з нас сповідь – приватна справа, і тому вона піддається різним небезпекам: звиканню, рутині, формалізму. Ми не можемо розглядати святу сповідь як одну з багатьох духовних вправ. Ця Тайна, знак, даний через самого Христа, за допомогою якого Бог дійсно спілкується з людиною. Тайна примирення – це дорога до Отця, визначена через Ісуса Христа. Тому дорога ця вимагає від нас чутливого серця, сповненого віри і надії на безмежне Боже милосердя та любов.

«Кажу вам, що на небі буде більша радість над одним грішником, що кається, ніж над дев'ятдесять дев'ятьма праведниками, що їм не треба покаяння».

(Лк. 15:7)

ІСПИТ СОВІСТІ

В часі проведення іспиту сумління (совісті), пригадуємо собі три речі, які потрібно сказати священику на початку сповіді:

- коли останній раз сповідалися;
- чи не забули або ж чи не затаїли (приховали) якогось гріха на останній сповіді;
- чи виконали призначену покуту

Відтак пригадуємо собі усі наші помилки, усі гріхи, якими образили Господа Бога. У випадку вчинення важкого гріха важливо згадати скільки разів допустилися його і при яких обставинах.

Слід пам'ятати, що сповідаємося ми самому Богові, від якого й отримуємо прощення вчинених нами гріхів, а священик є свідком каяття грішника і посередником Божого милосердя та прощення. (*Катехизм УГКЦ, 466*)

1-ша Божа заповідь:

НЕХАЙ НЕ БУДЕ У ТЕБЕ ІНШИХ БОГІВ

Чи сумнівався в правдах віри? Чи спонукав до сумнівів когось іншого?

Встидався відверто визнати свою віру?

Мовчав, коли хтось говорив проти Бога, Церкви і віри? Зanedбував молитви?

Гідно поведився під час богослужіння?

Належав до атеїстичних організацій? Звертався до ворожок? Сам займався ворожінням, магичними діями? Вірив у силу пороблення і безсилість Бога?

Захоплювався чимось чи кимось, підносячи до рівня Бога?

Не віддавав перевагу Божим справам, більше клопотався про людське.

2-а Божа заповідь:

НЕ ВЗИВАЙ НАМАРНЕ ІМЕНІ БОГА

Чи вимовляв без пошани ім'я Бога або святих? Кляв? Насміхався з релігійних обрядів? Вживав святих слів до жартів? Присягав криво? Не шанував, нищив священні, церковні речі?

3-я Божа заповідь:

ПАМ'ЯТАЙ ДЕНЬ СВЯТИЙ СВЯТКУВАТИ

Чи пропускав Службу Божу в неділю і свята з власної причини чи лінивства?

Як часто? Працював тяжко в неділю або свята без кінцевої потреби?

Зanedбував можливість краще пізнати правди християнської віри?

4-та Божа заповідь:

ШАНУЙ БАТЬКА ТВОГО І МАТІР ТВОЮ

Чи зневажав своїх батьків, родичів, учителів та настоятелів, засмучував їх, був їм неслухняний, невдячний? Бажав їм злого, говорив зле про них, чинив їм кривду?

5-та Божа заповідь:

НЕ ВБИВАЙ

Чи заподіяв шкоду чиємусь здоров'ю? Вкоїла аборт або причинився до нього порадомою, дозволом чи ділом? Брав участь у бійці? Розбуджував ненависть? Бажав комусь зла, проклинав? Був мстивий? Чи спокушав когось, намовляв до гріха? Уживав наркотики або давав їх комусь? Доводив до нервових стресів себе чи інших?

6-та і 9-та Божі заповіді:

НЕ ЧУЖОЛОЖ. НЕ ПОЖАДАЙ ЖІНКИ

БЛИЖНЬОГО ТВОГО

Чи любувався в нечистих думках?

Оглядав непристойні малюнки, фото, фільми? Говорив сороміцькі слова?

Учиняв безстидні діла, сам чи з кимсь? Як часто? Читав неморальні книжки?

Розбив когось подружжя? Був у домі розпусти?

Чи сумлінно сповняв свої подружні обов'язки? Чи дотримувався подружньої вірності у думках, поглядах, словах чи вчинках?

7-ма і 10-та Божі заповіді:

НЕ КРАДИ. НЕ ПОЖАДАЙ НІЧОГО, ЩО Є ВЛАСНІСТЮ ТВОГО БЛИЖНЬОГО

Чи вкрав щось? Ошукав когось? Робив легкодушно борги? Витрачав гроші на непотрібні речі? Грав в азартні ігри? Марнував час? Заздрив комусь? Скривдив когось? Чи направив заподіяну шкоду? Чи віддав позичену або знайдену річ, гроші? Вчинив несправедливість? Привласнював чужу добру славу?

8-ма Божа заповідь:

НЕ СВИДЧИ ЛОЖНО НА БЛИЖНЬОГО

Чи говорив неправду? Чи виявляв без потреби чужі хиби? Пліткував? Осуджував несправедливо? Обмовляв? Брав участь у пустих розмовах? Виявив чужу таємницю? Образив когось?

ЦЕРКОВНІ ЗАПОВІДІ

- Чи дотримувався посту? Брав участь у гучних забавах у часі посту?
- Чи пам'ятав про молитву рано, ввечір, у часі дня?
- Пропустив великодню сповідь? Пропускаєш Святе Причастя?
- Читав злі і пусті книжки, часописи? Давав їх іншим читати?

«Гляди, сьогодні я появив перед тобою життя й добро, смерть і лихо!...
Вибирай життя» (*Второзаконня 30:15-19*)

«Сповнився час, і Царство Боже близько;
покайтеся і вірте в Євангелію» (*Марка 1:15*)